

Anmeldelse af "Alleingånger, en svag dreng" af Jens Mortensen v/ Mimi Strange

Alleingånger, en svag dreng er ikke en historie alene om enegang og svaghed – heldigvis.

Det er forfatterens personlige historie om og beskrivelse af ikke alene at opleve men osse overleve en barndom i en dysfunktionel familie med bl.a. seksuelt misbrug til følge, alkoholmisbrug hos de voksne mv.

J.M. beskriver sin kamp for at få et liv trods svære opvækstbetingelser med de udfordringer, det har givet i form af selvskadende adfærd, problemer med at vise og have tillid til andre mennesker, fastholde relationer, uddannelse og arbejde mv.

Bogen er både en udviklings- og selvbiografisk beskrivelse af hvor svært livet kan forme sig for et barn, en ung og en voksen, som har en barndom med omsorgssvigt og overgreb med i bagagen, men beskriver osse hvordan forfatteren får kæmpet sig frem til et liv med ægtefælle, job og gode oplevelser.

Titlen hentyder til at forfatteren begynder at vandre alene i bjerge, særligt i Østrig, og her møder en østriger som siger til ham at han nok er en "alleingånger". Det er han jo så både i bogstavelig og overført betydning, men en stærk en af slagsen. Undertitlen "En svag dreng" er polemisk: At komme igennem livet og videre med den barndomsbagage J.M. har haft med, kræver meget styrke og overlevelsessevne.

Et liv med ægteskab, arbejde og engagement i organisationen SPOR, (som er en brugerorganisation for voksne tidligere ofre for overgreb) ændrer i nogen grad livet fra enegang til fælles fodslag (for nu at blive i terminologien). Inklusion i fællesskaber er en del af opskriften på at komme videre, trods alt, efter en svær barndom.

Nogle omsorgssvigtede børn har en resiliens (modstandskraft), som bringer dem videre i livet. Forfatteren beskriver at en psykolog, som han går i behandling hos, bemærker at han har en kærlighed og mildhed i sit væsen (trods så svære opvækstbetingelser). At kunne møde verden og andre mennesker med kærlighed og mildhed, er måske en del af forklaringen på at forfatteren kommer videre i sit liv på en måde som inkluderer andre og hvor han inkluderes i fællesskaber.

JM minder os om at osse voksne børn med omsorgssvigt og misbrug i bagagen, har brug for hjælp. Det er osse en reminder til os alle om at børn, der ikke trives, er alles ansvar. Området kalder på hjælp til både voksne og børn, som er eller har været ofre eller på anden måde mistrives.

Forfatteren beskriver sit engagement i landsforeningen SPOR. En af vejene ud af enegang er at dele sine oplevelser med andre og deltage i udviklingen af foreningen og dermed hjælpe andre. Denne bog kan læses som et vigtigt indlæg i debatten om hjælp til både børn og voksne, som har været udsat for omsorgssvigt og om konsekvenserne, hvis vi ikke griber ind og stopper børns mistrivsel - og sidst men ikke mindst om behovet for hjælp osse til voksne.

Bogen er således et både personligt og socialpolitisk indlæg og bidrag til forståelse af hvad omsorgssvigt gør ved mennesker – store som små.

Mimi Strange

Direktør, januscentret,
Klinisk børnepsykolog, specialist og supervisor i psykoterapi